

Bezwarenadviescommissie Wob ex. artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht

ADVIES

Kenmerk: KNP15000124
Bezwaarde: Dhr. R.J. Bakker
Gemachtigde: Dhr. J.P.E. Baakman (Rechtspraktijk BAWA)
Adres: Goukerdijk 33
7481BX Haaksbergen

Datum hoorzitting: 21 mei 2015
Bijlage(n): Zakelijk verslag hoorzitting
Datum advies: 22 juli 2015

Gelet op het gestelde in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) heeft de bezwarenadviescommissie (hierna: de commissie) het bezwaar van Dhr. R.J. Bakker (hierna: bezwaarde) in behandeling genomen en adviseert zij de korpschef het navolgende.

Achtergrond, feiten en procesverloop

Per brief d.d. 19 januari 2015 is door Dhr. J.P.E. Baakman van Rechtspraktijk BAWA namens zijn cliënt, Dhr. R.J. Bakker, een verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) en de Archiefwet 1995 ingediend. Deze brief is door de politie op 20 januari 2015 ontvangen.

Per brief d.d. 4 februari 2015 is aan de gemachtigde van bezwaarde verzuimherstel geboden ten aanzien van het ontbreken van een volledige machtiging. Daarop heeft de gemachtigde van bezwaarde middels een schrijven d.d. 16 februari 2015 een aangepaste en door zijn cliënt, dhr. R.J. Bakker, ondertekende machtiging aangeboden.

Het besluit in primo is vervolgens op 31 maart 2015 door de politie aan gemachtigde van bezwaarde verzonden. Per brief d.d. 3 april 2015 is door de gemachtigde bezwaar ingediend bij de politie. De ontvangst hiervan is bevestigd middels een schrijven d.d. 23 april 2015. De uitnodiging voor de hoorzitting is per brief d.d. 30 april 2015 aan gemachtigde van bezwaarde verzonden met de aankondiging van een hoorzitting op 21 mei 2015 om 14:30 uur te Den Haag.

Hoorzitting

Op 21 mei 2014 heeft de commissie een hoorzitting gehouden. Hiervan is een zakelijk verslag gemaakt dat bij dit advies is gevoegd.

Ontvankelijkheid

De commissie is van oordeel dat het aangevochten besluit een besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb en dat bezwaarde kan worden aangemerkt als belanghebbende conform artikel 1:2 Awb. Het bezwaarschrift is tevens tijdig door bezwaarde ingediend. Het bezwaarschrift is daarom ontvankelijk.

De gronden

Als gronden voor het bezwaar tegen het besluit d.d. 31 maart 2015 voert bezwaarde het volgende aan:

- In de considerans van de beschikking d.d. 31 maart 2015 is onder punten 1, 2 en 3 geen juiste weergave gegeven van datgene wat door verzoeker is verzocht.
- De beschikking is niet genomen door de Minister en/of korpschef, maar door het hoofd juridische zaken. Niet is gesteld dat het besluit is genomen namens de Minister of korpschef.
- Het verzoek is ingediend door cliënt, dhr. R.J. Bakker uit Enschede. Of andere verzoekers eveneens trachten of hebben getracht het volledige dossier m.b.t. de Enschedese vuurwerkcramp transparant en boven water te krijgen is irrelevant.
- Het BIZ-rapport d.d. 16 november 2003 is openbaar en valt derhalve buiten het verzoek.
- Het is niet ondenkbeeldig dat politie tracht de volledige opening van het dossier te voorkomen, althans in tijd gezien naar achteren te schuiven, om voor bezwaarde onduidelijke redenen.
- De gebruikte weigeringsgronden conformeren zich niet met de Wet openbaarheid van bestuur.

Ten aanzien van de gronden

De commissie heeft het gehele besluit volledig heroverwogen conform het gestelde in artikel 7:11 Awb in relatie met artikel 7:13 Awb. Zij komt daarbij, gehoord hebbend de bezwaarde en de vertegenwoordiger van het bevoegd gezag, alsmede kennis genomen hebbende van het bezwaardossier, tot de volgende overwegingen en conclusies.

Afbakening geding

Bezwaarde vraagt om een afschrift van de rapportage van Bureau Interne Zaken (hierna: BIZ) van politiekorps Gelderland Midden d.d. 25 augustus 2004 en tevens alle onderliggende stukken en producties en bijlagen die behoren en/of verwijzen naar dit voornoemde BIZ-rapport.

Daarnaast vraagt bezwaarde om een afschrift van de BIZ-rapportage d.d. 16 november 2003. Bezwaarde heeft echter in zijn bezwaarschrift het afschrift van de BIZ-rapportage d.d. 16 november 2003 laten vallen, nu dit rapport reeds openbaar is gemaakt. De genoemde rapportage maakt dan ook geen deel uit van het geding.

Als laatste vraagt bezwaarde afschrift van alle stukken, documenten en verslagen van besprekingen en nader overleg die plaats hebben gevonden tussen het gemeentebestuur van Enschede en SE Fireworks VOF en/of de eigenaar van de grond en de opstallen van voor 14 mei 2000 betreffende een verplaatsing van het bedrijf SE Fireworks VOF naar een andere bedrijfslocatie en die onderdeel hebben uitgemaakt van het onderzoek na 13 mei 2000 door het OM en onderdeel uitmaken van dat onderzoek. De commissie stelt vast dat de politie een zelfstandig bestuursorgaan is. Verweerder heeft dan ook terecht het verzoek van bezwaarde voor dit gedeelte doorgezonden naar een onderdeel van een ander bestuursorgaan, zijnde het OM, meer specifiek het arrondissementsparket Oost-Nederland. De

gevraagde stukken, documenten en verslagen van besprekingen maken dan ook geen deel uit van het geding. Voor het verdere verloop van dit gedeelte van zijn Wob-verzoek dient bezwaarde zicht te richten tot dat andere bestuursorgaan.

Archiefwet en mandaat

De commissie stelt vast dat bezwaarde een verzoek heeft gedaan op basis van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) en de Archiefwet 1995. De commissie stelt vast dat hier alleen de Wob werking heeft. De Archiefwet is hier echter niet van toepassing. Stukken bevinden zich namelijk niet in een bij of krachtens wet voor de blijvende bewaring van archiefbescheiden aangewezen bewaarplaats conform de Archiefwet 1995.

De commissie stelt vast dat de ondertekening van het primaire besluit niet geheel conform het Mandaatbesluit politie van maart 2015 heeft plaatsgevonden. Dit mandaat is gepubliceerd op www.politie.nl. Dit Mandaatbesluit bevat ten aanzien van de Wob een ondertekeningsmandaat, waarbij de directeur korpsstaf besluiten ondertekent overeenkomstig het door de korpschef van politie genomen besluit. Bij ontstentenis van de directeur korpsstaf heeft het hoofd juridische zaken ondertekeningsmandaat. Ook het hoofd juridische zaken ondertekent de besluiten overeenkomstig het door de korpschef van politie genomen besluit. De commissie stelt vast dat sprake is van een omissie, nu het hoofd juridische zaken heeft ondertekend zonder vermelding van het feit dat is ondertekend overeenkomstig het door de korpschef van politie genomen besluit. De commissie adviseert verweerder dit te herstellen in de beslissing op bezwaar.

Behandeling

In het besluit in primo van 31 maart 2015 is het Wob-verzoek van bezwaarde (de heer R.J. Bakker) door de korpschef afgewezen, omdat sprake zou zijn van een herhaald verzoek in de zin van artikel 4:6 Awb. Dit met het oog op de weigering van een overeenkomstig eerder verzoek van een andere cliënt van zijn gemachtigde (de heer J.P.E. Baakman) en de intrekking van een daartegen ingesteld beroep bij de Rechtbank Overijssel.

De door de korpschef aangenomen relatie tussen de eerdere verzoeker en de heer Bakker berust op de volgende gegevens:

1. De overeenkomende inhoud, doel en strekking van het openbaarmakingsverzoek, dat immers ziet op: (a) hetzelfde document en (b) is gebaseerd op dezelfde rechtsgrondslag, terwijl het (c) hetzelfde rechtsgevolg beoogt en (d) is ingediend bij hetzelfde bestuursorgaan.
2. De beperkte tijd die is verstreken tussen de intrekking van het beroep bij de rechtbank en de indiening van het Wob-verzoek door de heer Bakker.
3. Het optreden als gemachtigde in beide procedures door de heer Baakman.
4. De eerste verzoeker en de heer Bakker kennen elkaar van het proces over de vuurwerkcramp.

Op basis hiervan heeft de korpschef geconcludeerd dat er een persoonlijke relatie bestaat tussen de heer Bakker en de eerste verzoeker, op basis waarvan het Wob-verzoek van eerstgenoemde als herhaald verzoek wordt aangemerkt. Namens de heer Bakker is vervolgens bezwaar gemaakt tegen de weigering van zijn Wob-verzoek en de kwalificatie hiervan als herhaald verzoek.

De Commissie oordeelt hieromtrent als volgt.

Uit de rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State blijkt, dat de vraag of sprake is van een herhaald verzoek in de zin van artikel 4:6 van de Awb mede een relationeel aspect kent, toegespitst op de vraag of eenzelfde verzoek (of aanvraag) achtereenvolgens door meerdere personen in onderling verband is gedaan. Uitgangspunt van deze jurisprudentie is het algemene rechtsbeginsel, dat door bestuursorganen niet meermalen wordt geoordeeld over eenzelfde zaak (ne bis in idem). Zie de uitspraak van de ABRvS van 4 april 2003, ECLI:NL:RVS:2003:AF7223. Dit beginsel geldt in versterkte mate in de rechtspraak, in het bijzonder bij nieuwe verzoeken (aanvragen) c.q. verzoeken om terug te komen op een eerder (negatief) besluit. Deze rechtspraak is verder verfijnd, in die zin dat de herhalingsfactor ook kan worden aangenomen ingeval van betrokkenheid van meerdere personen met overeenkomstige verzoeken (aanvragen). Zie de uitspraak van de ABRvS van 1 december 2010, ECLI:NL:RVS:2010:BO5702, ten aanzien van een eventuele onderlinge relatie in geval van meerdere verzoekers. De aard van de relatie staat daarbij centraal. Het aantal uitspraken waarin een dergelijke, rechtens relevante relatie is aangenomen is zeer beperkt. Wat de Wob betreft gaat het sinds eerstgenoemde uitspraak van 2003 slechts om één zaak: de uitspraak van de ABRvS van 24 januari 2007, JB 2007/42. Het ging hier om een door beide echtgenoten afzonderlijk, na elkaar ingediend Wob-verzoek, waarbij appellantes echtgenoot als haar gemachtigde optrad, aangevend dat verzoekschrift en bezwaarschrift op naam van echtgenote van hem afkomstig waren, derhalve slechts pro forma door haar waren ondertekend.

Een tweede, in dit verband nog relevante Afdelingsuitspraak is die van 26 juli 2006, ECLI:NL:RVS:2006:AY5093, inzake weigering van de aanvraag om een ligplaatsvergunning voor een woonboot. Hierin is de Afdeling van oordeel dat, nu de vergunningaanvraag betrekking heeft op dezelfde woonboot die gemeenschappelijk eigendom is van appellanten, de eerdere aanvraag van een ligplaatsvergunning van een van hen maakt, dat in de voorliggende zaak sprake is van een herhaald verzoek als bedoeld in artikel 4:6 Awb.

De commissie leidt hieruit af, dat het bij deze bijzondere categorie van rechtspraak inzake het herhaald verzoek in artikel 4:6 van de Awb met name gaat om verzoekers (of aanvragers) die gelden als "partners" in de persoonlijke sfeer, waarbij onderlinge betrokkenheid, afstemming en belangenbehartiging verondersteld kan en mag worden.

In deze rechtspraak zijn geen aanwijzingen gevonden dat de Afdeling bestuursrechtspraak tot een verruiming van het aldus ingekleurde relatiebegrip zou neigen. Verruiming, zoals in het besluit op bezwaar wordt beoogd, zou ook snel problemen geven, met name in relatie tot individuele aanspraken op grondrechten, zoals "the right to know" als onderdeel van artikel 10, eerste lid, van het EVRM, en het grondrecht op toegang tot de rechter in artikel 6 van het EVRM waarop elke burger aanspraak kan maken.

Tijdens de hoorzitting is de commissie gebleken dat verzoeker in deze procedure, zijnde voormalig mede-directeur van SE Fireworks, niet als bijzondere relatie van de eerste verzoeker in de hiervoor bedoelde zin is aan te merken. Allereerst omdat hun posities in relatie tot de vuurwerkcramp daarvoor te uiteenlopend zijn. Eerste verzoeker maakte deel uit van het Tolteam van de politie en was derhalve betrokken bij het opsporingsonderzoek. Beide verzoekers zijn in hun persoonlijk

leven rechtstreeks geraakt door de vuurwerkcramp, elk echter op eigen wijze. Wat hen verbindt is de drang tot waarheidsvinding. De oorzaak van de vuurwerkcramp is ondanks het vele onderzoek immers nog steeds niet volledig opgehelderd. Hun persoonlijke belang bij openbaarmaking spoort met het in de Wob als afwegingsfactor geldende publieke belang hiervan en staat als zodanig aan openbaarmaking niet in de weg. Uit een dergelijk gedeeld belang bij openbaarmaking kan derhalve geen verdergaande relatie in de zin van artikel 4:6 Awb worden afgeleid.

In de motivering van het herhaald besluit is tevens de inschakeling door bezwaarde en eerste verzoeker van een gemeenschappelijke gemachtigde genoemd. Omdat de positie van de gemachtigde in de Awb is geregeld, wat de bezwaarschriftprocedure betreft in de artikelen 2:1, 2:2, 6:17 en 7:4, behoeft dit onderdeel van de motivering naar het oordeel van de commissie afzonderlijke bespreking. Het gaat hier in het bijzonder om de artikelen 2:1, eerste lid, en 2:2, eerste lid, Awb. Artikel 2:1, eerste lid, bepaalt dat een ieder zich ter behartiging van zijn belangen in het verkeer met bestuursorganen kan laten bijstaan of door een gemachtigde kan laten vertegenwoordigen. Ingevolge artikel 2.2, eerste lid, kan een bestuursorgaan bijstand of vertegenwoordiging door een persoon tegen wie ernstige bezwaren bestaan, weigeren.

Artikel 2:1, eerste lid, van de Awb betekent dat iedere burger in beginsel volstrekt vrij is waar het de keuze van zijn vertegenwoordiger betreft. De aanwijzing van een gemachtigde heeft tot gevolg dat diens handelingen, dus ook de hieraan verbonden risico's, worden toegerekend aan de vertegenwoordigde.

De commissie stelt vast dat de korpschef als bestuursorgaan geen bezwaar heeft gemaakt tegen de inschakeling van de heer Baakman als gemachtigde van de heer Bakker.

Zoals bleek in de hiervoor genoemde Wob-uitspraak van de ABRvS, kan de aanwijzing van een echtgenoot als gemachtigde een element zijn bij de beoordeling van een partnerrelatie in het kader van een herhaald verzoek. De huwelijksrelatie van appellant en gemachtigde is een aanwijzing, echter op zichzelf genomen niet beslissend voor de vraag of sprake is van een herhaald verzoek. De (ruime) jurisprudentie kent geen andere voorbeelden van situaties waarbij de relatie van de gemachtigde met de vertegenwoordigde, ook buiten een partnerrelatie, (mede-) beslissend is geweest voor de uitkomst van het materiële geschil.

Op basis van de stukken en het verhandelde tijdens de hoorzitting heeft de commissie de indruk gekregen dat sprake is van een normale, zakelijke relatie van het bureau en de persoon van de heer Baakman (gemachtigde) met de heer Bakker en met eerste verzoeker (vertegenwoordigden).

Het bestuursprocesrecht stelt als regel geen bijzondere eisen aan gemachtigden en kent dus ook geen specifiek beroepsprofiel. De rechtspraktijk kent vele variaties, zowel wat betreft (juridische) deskundigheid, specialisaties als proceservaring.

Dat in vergelijkbare zaken voor meerdere cliënten wordt opgetreden is niet alleen volstrekt gebruikelijk, maar ook de basis van specialisatie naar type zaken.

Nu in de voorliggende zaak geen sprake is van een "partnerrelatie" van bezwaarde en eerste verzoeker overeenkomstig de rechtspraak op grond van artikel 4:6 van de Awb, en de op een afwijzing wegens herhaald verzoek toegespitste argumentatie van de korpschef derhalve geen stand kan houden, resteert nog de

vraag of een mogelijk optreden van gemachtigde Baakman als relationeel "traît d'union" in de eerste en de tweede Wob-zaak voldoende is om alsnog een herhaald verzoek aan te kunnen nemen.

Concreet komt deze vraag er op neer of sprake geweest zou kunnen zijn van een zekere vorm van "samenspanning" op initiatief van gemachtigde om het mislopen van de beroepsprocedure bij de rechtbank Overijssel te compenseren. Desgevraagd hebben betrokkenen een dergelijke "opzet" ter zitting uitdrukkelijk ontkend. Afgezien van het door de korpschef in zijn weigeringsbesluit genoemde tijdsargument heeft de commissie daarvoor ook geen verdere aanwijzingen gevonden.

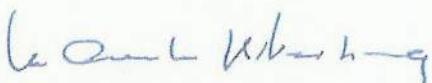
Overigens is de commissie van oordeel dat ware dit (bewijsbaar) anders, artikel 4:6 van de Awb in casu evenmin had kunnen worden toegepast. Dit vanwege de ingrijpendheid alsook doel en strekking van deze weigeringsmodaliteit: de effectuering van het rechtsbeginsel ne bis in idem. Nu de bezwaarde, naar nog eens ter zitting bleek, een zelfstandig, te respecteren belang bij zijn Wob-verzoek heeft, doet zich deze situatie echter niet voor.

De commissie is derhalve van oordeel dat het optreden van de gemachtigde geen partnerschapsrelatie als voorwaarde voor een herhaald verzoek in de zin van artikel 4:6 van de Awb heeft bewerkstelligd.

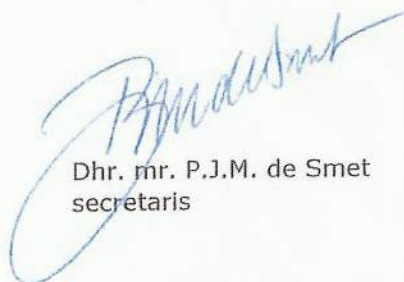
Advies

Gelet op het voorgaande adviseert de commissie de korpschef het bezwaar tegen het besluit van 4 februari 2015 met kenmerk KNP15000124 met inachtneming van de afbakening van het geding, gegrond te verklaren en een nieuw besluit te nemen met inachtneming van dit advies.

De commissie,
Namens deze,

Mevr. prof. mr. G. Overkleef-Verburg
voorzitter

Dhr. mr. P.J.M. de Smet
secretaris

Bezwarenadviescommissie Wob ex. Artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht

VERSLAG HOORZITTING

Kenmerk: KNP15000124
Bezwaarde: Dhr. R.J. Bakker
Gemachtigde: Dhr. P. Baakman / Rechtspraktijk BAWA
Adres: Geukerdijk 33
7481BX Haaksbergen
Datum hoorzitting: 21 mei 2015

Aanwezig:

Commissie: Mw. Prof. mr. G. Overkleeft-Verburg (voorzitter)
Dhr. W.H.K. Ammerlaan
Secretaris: Dhr. mr. P.J.M. de Smet
Bezwaarde: Dhr. R.J. Bakker
Gemachtigde: Dhr. P. Baakman / Rechtspraktijk BAWA
Verweerder: Politie
Gemachtigde: Dhr. mr. H. ten Velde

Zakelijk verslag:

De voorzitter opent de zitting met een woord van welkom voor alle partijen. Daarnaast geeft zij een korte uitleg over de handelwijze van de bezwarenadviescommissie Wob (hierna: de commissie). De voorzitter start met een samenvatting en afbakening van het geschil en geeft daarnaast aan op welke wijze deze hoorzitting zal verlopen.

De voorzitter stelt vast dat bezwaarde een verzoek heeft gedaan op basis van de Wet openbaarheid van bestuur (hierna: Wob) en de Archiefwet. De voorzitter stelt vast dat hier alleen de Wob werking heeft. De Archiefwet is hier niet van toepassing. Stukken bevinden zich namelijk niet in een bij of krachtens wet voor de blijvende bewaring van archiefbescheiden aangewezen bewaarplaats conform de Archiefwet 1995. Indien hier sprake van was geweest, had bezwaarde zijn verzoek tot de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties moeten richten en niet aan de politie.

De voorzitter stelt vast dat het BIZ (Bureau Interne Zaken) rapport van 16 november 2003 hier niet in het geding is. Dit rapport is immers reeds openbaar. Dit punt heeft bezwaarde dan ook laten vallen en is dus afgewerkt.

De voorzitter stelt daarnaast vast dat door het Openbaar Ministerie (hierna: OM) onderzoek is gedaan. Er zijn in het Wob-verzoek stukken opgevraagd die zowel bij

het OM als de gemeente Enschede berusten. De commissie stelt vast dat voor dat deel van het verzoek, bezwaarde bij het OM moet zijn. Het OM is immers voor het afhandelen van Wob-verzoeken gemandateerd door de Minister van Veiligheid en Justitie. Dit deel van het Wob-verzoek is dan ook door de politie doorgezonden aan het OM.

Bezwaarde geeft aan dit nader toe te willen lichten op deze hoorzitting.

De voorzitter ligt aan bezwaarde toe dat hier sprake is van verschillende bestuursorganen, met complexe verhoudingen. Anders dan het OM is de nationale politie een zelfstandig bestuursorgaan. Deze commissie adviseert de Korpschef van dit zelfstandige bestuursorgaan bij het heroverwegen van zijn primaire besluit.

Het door bezwaarde gevraagde BIZ rapport valt onder de politie, zijnde een zelfstandig bestuursorgaan. Alle andere zaken zijn aparte procedures bij andere bestuursorganen. Hier zal bezwaarde op termijn - van deze andere bestuursorganen - apart bericht van krijgen.

Daarnaast valt de commissie op dat in het bezwaar een uitvoerige uiteenzetting van de gronden ontbreekt. Bezwaarde geeft aan dit aan te vullen als hij het woord krijgt, gezien door hem een pleitnota is voorbereid. De voorzitter geeft vervolgens bezwaarde het woord.

Bezwaarde merkt op dat verweerder geen verweerschrift heeft ingediend. Daarnaast merkt hij op dat de samenstelling van de commissie hem vooraf niet bekend was en hij niet weet of hier sprake is van een vaste commissie. Bezwaarde geeft aan dat deze informatie hem vooraf medegedeeld had moeten worden.

Bezwaarde pleit vervolgens op basis van zijn pleitnota ter zitting. Deze pleitnota wordt overhandigd aan de commissie en zal worden toegevoegd aan de stukken, meer specifiek toegevoegd aan de uitwerking van het hoorverslag van deze zitting (zie bijlage).

Bezwaarde benadrukt daarbij de volgende elementen:

- Europees recht gaat voor Nederlands recht
- Als een regeling niet juist is, kan een Europese lidstaat dit voorleggen, een burger helaas niet.
- Verzoeker is op zoek naar waarheidsvinding.
- Ondertekening van het primaire besluit is niet juist (ondertekening door dhr. M. Mathon niet conform mandatering)
- Er is hier geen sprake van een herhaald verzoek
- Politie stuurt deel van het verzoek weer door aan gemeente, doorzending is niet rechtmatig.
- Bezwaarde wil alle relevante regels omtrent deze bezwarenadviescommissie ontvangen.
- Het zijn niet de burgers die misbruik maken van de Wob. Het zijn nu juist bestuursorganen die misbruik maken van de Wob. Oneigenlijke bureautjes mogen natuurlijk wel aangepakt worden.

Bezwaarde vraagt de commissie de korpschef te adviseren het bezwaar ontvankelijk en gegrond te verklaren.

De voorzitter wil een paar punten naar voren brengen. Ten eerste een opmerking over de ondertekening van het primaire besluit. Deze ondertekening is inderdaad niet conform het geldende Mandaatbesluit politie van maart 2015. De beslissingen in het kader van de Wob worden genomen door de Korpschef. Ondertekening vindt vervolgens door gemandateerde plaats. Dit mandaat is gepubliceerd op www.politie.nl. Dit punt zal de commissie opnemen in haar advies.

Voor wat betreft regels omtrent deze commissie, ligt de voorzitter toe dat de bezwarenadviescommissie functioneert overeenkomstig de algemene regels van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en het Reglement behandeling bezwaarschriften politie 2013. Alle leden van deze commissie zijn benoemd. Benoemingsbesluiten zijn echter niet gepubliceerd. Mogelijk dat hier in de nabije toekomst nog aandacht aan besteed moeten worden.

Voor wat betreft de taak van deze commissie ligt de voorzitter toe dat de commissie als taak heeft te horen en vervolgens advies te geven aan de Korpschef. Het is de Korpschef die uiteindelijk beslist, de commissie heeft slechts een adviserende rol.

De commissie gaat daarnaast in op de betekenis van de Wob. Over de stukken van de vuurwerkcramp is veel geprocedeerd. De politiek heeft besloten meer openheid te geven, met name de Minister van Veiligheid en Justitie heeft hier een grote rol in gehad. De Wob kent een bepaald doel en de achtergrond daarbij is democratische bestuursvoering. Daarbij vinden belangenafwegingen plaats. Knelpunt daarbij is als documenten worden opgevraagd in 'niet brede zin', maar voor bijvoorbeeld juridische verdediging. De Wob kent namelijk een toets aan het publieke belang en niet aan het individuele belang, hoe groot of bijzonder dit individuele belang ook is. In dat geval is niet de Wob van toepassing, maar dient binnen het civiele recht geprocedeerd te worden. Ook al heeft bezwaarde goede gronden, de commissie is gebonden aan de wet en de grenzen daarvan.

Vanuit de commissie wordt opgemerkt dat bezwaarde pas ter zitting met een uitgebreide pleitnota komt, terwijl zijn eerdere bezwaarschrift nu juist erg summier was. De commissie merkt daarnaast op dat hier sprake is van een complexe materie in zowel wetgeving als in de hoeveelheid en aard van partijen (Ministerie van Veiligheid en Justitie, Openbaar Ministerie en politie).

Het primaire verzoek van bezwaarde is gesplitst en door de politie voor een gedeelte doorgezonden aan het OM. Bezwaarde geeft aan daarna niets nader te hebben ontvangen van het OM. Bezwaarde wordt in dat kader door de commissie geadviseerd het OM te benaderen om daar na te vragen waarom antwoord uitblijft. Bezwaarde kan daar alle middelen op inzetten.

Vervolgens krijgt dhr. Bakker het woord en geeft aan in het algemeen belang te handelen als ex-directeur van SE fireworks. Dhr. Bakker geeft aan dit algemeen belang hoog in het vaandel te hebben en geeft daarbij aan dat hij dit verzoek niet alleen voor zichzelf, maar vooral ook voor de nabestaanden doet. Hij is van mening dat de BIZ rapporten tezamen met alle onderliggende stukken en documenten in dat kader geopenbaard dienen te worden.

Bezwaarde geeft aan dat in de artikel 12 WvSv procedure, dhr. Mans rapporten onder zich heeft gehouden en deze niet heeft willen inzenden aan het Hof. Bezwaarde ziet op basis hiervan reden van algemeen belang, maar bezwaarde geeft aan daar niet over te gaan procederen. Bezwaarde geeft aan dat de voormalige bestuurder nu rechter is.

De voorzitter geeft aan nu gericht naar het besluit te willen kijken. Het verzoek is geweigerd op basis van de Awb en niet op basis van de Wob. Deze regel in de Awb is nader uitgewerkt in jurisprudentie. Deze regel is er gekomen voor personen die veel procederen. Op die manier kun je na een rechterlijk oordeel niet nog eens opnieuw proberen. Dit opnieuw proberen zou dan alleen kunnen bij gewijzigde omstandigheden en/of nieuwe feiten. Er is ook jurisprudentie over zaken dat niet dezelfde persoon, maar een verzoek van verschillende personen, als herhaald verzoek wordt beschouwd. Dit betreffen echter zaken van personen die gehuwd zijn.

De commissie stelt vast dat motivering in het aangevochten besluit open en weinig concreet is. De commissie stelt daarnaast vast dat hier geen sprake is van een huwelijkse situatie. Het gaat om twee verzoekers met dezelfde gemachtigde. Het afwijzen op grond van herhaald verzoek is een zwaar middel. De commissie vraagt dan ook aan verweerder waarom hier nu juist voor gekozen is.

Verweerder geeft aan dat er een dusdanige relatie is in de persoonlijke sfeer, dat sprake kan zijn van een herhaald verzoek. Het beroep van de eerste verzoeker, dhr. Paalman, is niet doorgegaan op formele gronden. Verweerder geeft daarbij aan dat zowel verzoeker als zijn gemachtigde een kans heeft laten liggen om dit helemaal uit te procederen. Vervolgens wordt op diezelfde dag een nieuw verzoek ingediend door een andere verzoeker (Dhr. Bakker) met dezelfde gemachtigde. Verweerder geeft aan dat beide hier nu zitten, samen bij deze hoorzitting. De eerste verzoeker, dhr. Paalman, is als publiek c.q. toeschouwer met dhr. Bakker meegekomen.

De voorzitter geeft aan dat - in de jurisprudentie tot op heden - het een relatie betrof tussen verzoekers en niet tussen gemachtigde en verzoekers. Het gaat hier om een buitengewoon zwaar element. De voorzitter vraagt vervolgens aan verweerder waar dan nu het misbruik element in zit. De voorzitter geeft aan dhr. Bakker uit de publiciteit te kennen maar de eerste verzoeker, dhr. Paalman, is de commissie niet bekend.

Verweerder geeft aan dat misbruik aanwezig is geacht door de politie. Verweerder geeft aan niet de regel voortvloeiende uit de jurisprudentie te willen oprekken. Verweerder geeft aan een voorbeeld te hebben willen stellen.

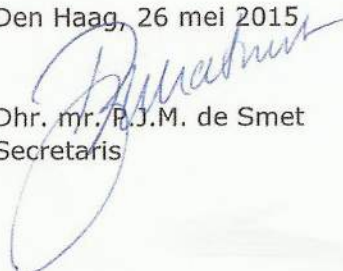
De voorzitter vraagt aan bezwaarde wat nu de relatie is tussen dhr. Paalman (eerste verzoeker) en dhr. Bakker (tweede verzoeker en hier bezwaarde). Bezwaarde geeft aan dat er geen relatie is in de familiesfeer en ook geen relatie op basis van religie. Bezwaarde geeft aan dat bij het lezen van de rapporten omtrent de vuurwerkkramp, je beide namen tegenkomt. Bezwaarde geeft aan dat Dhr. Paalman een voormalig rechercheur van de politie Twente is en dat hij ontslag heeft gekregen en destijds in het betreffende Tolteam zat. Dhr. Paalman geeft daarop een korte uiteenzetting buiten het geding en is daarom ook niet opgenomen in dit verslag.

Verweerder vraagt aan bezwaarde waarom die zaak dan ingetrokken is bij de rechtbank. De commissie geeft aan hier ook meer informatie over te willen hebben. Bezwaarde geeft vervolgens aan dat hij verkeerd was geïnformeerd en daardoor geen juiste procedure heeft gevolgd.

Bezwaarde geeft als laatste nogmaals aan dat het niet om persoonlijke belangen bij zowel dhr. Paalman als bij dhr. Bakker gaat, maar om parallelle algemene belangen.

De commissie gaat vervolgens over tot sluiting van de zitting.

Den Haag, 26 mei 2015

Dhr. mr. R.J.M. de Smet
Secretaris

Pleitnota van Paul Baakman
Namens reclamant R.J., Bakker

Awb-Hoorzitting d.d. 21 mei 2015
Hoofdbureau Nationale Politie
Bezwaaradviescommissie (BAC)
Loc. Nieuwe Uitleg 1 Den Haag
Aanvang 16.00 uur

Beschikking: 31 maart 2015 no. KNP 15000 124

Reclamant : R.J. Bakker te Enschede
Gemachtigde: Juridisch Adviseur Paul Baakman
werkzaam bij Rechtspraktijk BAWA -Haaksbergen

**Verweerder: Minister van Veiligheid
en Justitie i.c. de Korpschef**
Gemachtigde(n)

=====
M. de V., Leden van de Commissie,

De Minister respectievelijk de Korpschef Nationale Politie heeft nagelaten om t.b.v. deze hoorzitting een verweerschrift in te dienen tegen het door reclamant d.d. 2 april 2015 ingediende bezwaarschrift.

De secretaris van deze bezwaaradviescommissie heeft in de ongedateerde oproep welke is verzonden op 30 april 2015 niet aangegeven wat de samenstelling van de Commissie is en niet aangegeven wie als voorzitter fungeert. Ook is niet gemeld of het een onafhankelijke Awb-hoorcommissie betreft of een ad-hoc commissie welke de Minister c.q. heeft samengesteld uit ambtenaren t.b.v. deze hoorzitting.

Bij schriftuur van 19 januari 2015 heeft reclamant aan de Minister van Veiligheid en Justitie en respectievelijk de Korpschef Politie Nederland verzocht om aan hem ingevolge de WOB en Archiefwet afschriften te doen laten toekomen van de rapportage van Bureau Interne Zaken Politiekorps Gelderland Midden (BIZ) de dato 25 augustus 2004 welk rapport betrekking kan hebben op leden van het Tolteam ter zake. o.a. mogelijke gepleegde strafbare feiten o.a. m.b.t. het onderzoek van en naar de oorzaken van de plaatsgevonden vuurwerkkramp d.d. 13 mei 2000 te Enschede. Tevens heeft reclamant in het zelfde schriftuur van 19 januari jl verzocht om afschriften van alle onderliggende stukken en producties en bijlagen die behoren en/of verwijzen naar het BIZ-rapport van 25 augustus 2004.

Eveneens werd in het zelfde schriftuur van 19 januari 2015 door reclamant verzocht om afschriften van alle stukken en documenten en verslagen enz. van besprekingen en nader overleg die plaats hebben gevonden tussen het gemeentebestuur van Enschede en SE Fireworks VOF en/of de eigenaar van de grond en de opstallen van voor 14 mei 2000.

Aangegeven is op 19 januari 2015 door reclamant dat het een verplaatsing betrof van de opstallen c.q. bedrijf SE Fireworks VOF naar een andere bedrijfslocatie buiten de woonwijk en die onderdeel hebben uitgemaakt van het onderzoek na 13 mei 2000 door het O.M. en onderdeel uitmaken van dat onderzoek en bevindingen welke mede zijn gelegen in het rapport van het O.M. en mogelijk in het rapport van 25 aug. 2015 van Bureau Interne Zaken Politiecorps Gelderland Midden .

In de inleiding van de beschikking van 31 maart 2015 van de Minister c.q. de Korpschef worden onder de punten 1, 2, en 3, geen juiste weergave gegeven van datgene wat door verzoeker is verzocht op 19 januari 2015.

T.a.v. punt 1.

Het is juist dat reclamant d.d. 19 januari 2015 heeft verzocht om afschrift van de rapportage van Bureau Interne Zaken van 25 augustus 2004 van het politiekorps Gelderland-Midden.

T.a.v. punt 2.

Het BIZ- rapport van 16 november 2003 is openbaar gemaakt en dat heeft reclamant u de dato 2 april 2015 ook gemeld. (dus punt 2. maakt geen onderdeel uit van deze bezwarenprocedure)

T.a.v. punt 3.

U stelt in uw verzonden besluit van 31 maart 2015 dat door reclamant zou zijn verzocht om afschriften van alle verslagen en documenten van besprekingen die hebben plaatsgevonden tussen het gemeentebestuur van Enschede en SE Fireworks VOF die onderdeel hebben uitgemaakt van het onderzoek door het OM.

Echter reclamant heeft gevraagd om afschriften van alle stukken en documenten en verslagen enz. van besprekingen en nader overleg die plaats hebben gevonden tussen het gemeentebestuur van Enschede en SE Fireworks VOF en/of de eigenaar van de grond en de opstallen van voor 14 mei 2000 betreffende een verplaatsing van het bedrijf SE Fireworks VOF naar een andere bedrijfslocatie en die onderdeel hebben uitgemaakt van het onderzoek na 13 mei 2000 door het O.M. en onderdeel uitmaken van dat onderzoek.

Nu de Minister c.q. de Korpschef de beschikking op bezwaar de grondslag van het verzoek van reclamant Bakker (alstoen verzoeker) heeft gewijzigd heeft weergegeven in zijn op rechtsgevolg gerichte beschikking rijst dezerzijds terecht de vraag waarom de Minister hiertoe overgaat tot een bijna niet opvallende wezenlijke tekstuele wijziging van het wob-rekest van alstoen verzoek R.J. Bakker van 19 januari 2015. Reeds om deze reden alleen al kan het bestreden ongedateerde besluit no. KNP 15000 124 niet in stand blijven.

Temeer niet kan de beschikking op het wob-verzoek in stand blijven omdat het de Minister c.q. de Korpschef bekend is, althans het behoort de Minister bekend te zijn, dat reclamant op 13 mei 2000 als vennoot naast dhr. Pater mede-eigenaar was van SE Fireworks VOF doch dat de vorige eigenaar van SE Fireworks (dhr. H.S.) de juridische eigenaar was van de opstallen en ondergrond.

De Minister c.q. de Korpschef stelt zich ten onrechte op het standpunt dat i.c. sprake zou zijn van een herhaald verzoek in de zin van artikel 4:6 Awb. Het komt reclamant voor dat de Minister dit argument gebruikt als "vluchtheuvel" om niet inhoudelijk op het wobrekest te hoeven beschikken vanwege de mogelijk politieke consequenties die gepaard zouden kunnen gaan bij openbaarmaking van het BIZ-rapport van 25 augustus 2004 van Bureau Interne Zaken van het politiekorps Gelderland-Midden.

Het WOB-verzoek d.d. 19 januari 2015 van alstoen verzoeker Bakker kan niet worden aangemerkt als een herhaalde aanvraag in de zin van art. 4:6, eerste lid, Awb omdat uit het verzoekschrift en ook vanuit het bezwaarschrift blijkt dat er sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden. Vervolgens heeft de Minister c.q. de Korpschef daarna ten onrechte zijn afwijzing laat steunen op art. 4:6, tweede lid, van de Awb. Dat een eerdere verzoeker is bijgestaan door de zelfde gemachtigde is rechtens irrelevant. Dat de eerdere verzoeker (Paalman uit Rijssen), en de huidige verzoeker (R. Bakker uit Enschede) volgens de door Minister c.s. Korpschef beweerdelijk geraadpleegde openbare bronnen een rol hebben gespeeld in de vuurwerkram্প (Rapport Oosting) is eveneens rechtens irrelevant en levert geen uitzonderingsbepaling voor de Minister c.q. de Korpschef op. De afwijzing van de Minister c.q. de Korpschef is dan ook gekunsteld van aard en kan niet in rechte overeind blijven.

De Minister kan ook geen beroep doen op een bloedverwanten-en/of of huwelijksrelatie-jurisprudentie zoals vervat in ABRvS 28 -07- 2004, AB 2004, 352 omdat daaraan geen sjabloonwerking kan worden toegekend, waarvan akte.

Het standpunt van de Minister c.q. Korpschef dat i.c. sprake zou zijn van een ne-bis-in-idem rekest gaat niet op omdat de incorporatie van beide verzoekers in het geschetste Oosting Vuurwerkramprapport geen relatie-element vormt en er niet toe kan leiden dat art. 4:6 Awb toepasbaar is.

De hier geponeerde pleidooistelling van reclamant moet mede worden beschouwd in het licht van het feit dat hier in pleidooi uw Commissie is geweest op de onjuiste weergave van het WOB-verzoek in de ongedateerde wob-beschikking van de Minister c.q. de Korpschef, welke is verzonden op 31 maart 2015.

Voorbij gaan aan het hier door reclamant in pleidooi gestelde door de Minister cq Korpschef is strijdig met de Europeesrechtelijke grondslag op informatieverwerving bij bestuursorganen van de EU-lidstaten en zal de toetsing van het Hof van Justitie te Luxemburg alsdan niet kunnen doorstaan, waarvan akte.

De beschikking op het WOB-Archiefwet verzoek is niet genomen door de Minister en/of Korpschef voornoemd doch door het hoofd juridische zaken. Niet is gesteld dat het besluit is genomen namens de minister of korpschef. Dat is tot op dit moment van deze hoorzitting d.d. 21 mei 2015 niet door de Minister c.q. Korpschef weersproken, waarvan eveneens akte.

T.a.v. het gestelde onder punt 3 stelt u dat die gevraagde stukken zouden berusten bij het Arrondissementsparket Oost-Nederland. Dat komt reclamant vreemd voor omdat Rechtspraktijk BAWA c.s. een eerder verzoek door een andere cliënt gericht aan de Burgemeester van Enschede na zeer lang dralen door die Burgemeester van Enschede (Den Oudsten) en pas na ingebrekestelling als antwoord opleverde dat op grond van nieuwe wet en regelgeving die stukken niet meer bij hem als Burgemeester-korpsbeheerder berustte maar bij de Minister c.q. de Korpschef van de Nationale politie.

In vervolg daarop schuift de Minister c.q. Korpschef de zaak weer door en verwijst naar het voornoemde Arrondissementsparket zijnde het bevoegde bestuursorgaan.
De door de Minister c.q. Korpschef genoemde doorzendingsbrief van 24 feb. 2015 betreft een andere zaak van een andere cliënt van ons kantoor.

Nu de Minister c.q. Korpschef niet gemotiveerd aangeeft waarom niet ingevolge de Politiewet van 2012 deels de stukken niet onder de Minister c.q. Korpschef bevinden gaat reclamant er dan ook vanuit dat de gestelde opsplitsing van de gevraagde stukken over twee bestuursorganen berust op een ambtelijke verschrijving.

De doorverzending komt reclamant dan ook niet geloofwaardig voor omdat tot op heden reclamant respectievelijk diens gemachtigde niets heeft vernomen van het door u de dato 24 februari 2015 geduide Arrondissementsparket Oost Nederland.

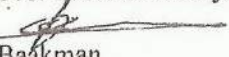
Het kan en mag niet zo zijn dat gekunsteld met de WOB mag worden omgesprongen met als mogelijke reden om niet transparant te maken waarom na 13 mei 2000 niet is gerechercheerd op mogelijke causale verbanden vanuit een mogelijk motief en oorzaak vanuit de belangen van de grondeigenaar van het perceel grond aan de Tollenstraat te Enschede waarop SE Fireworks VOF was gevestigd, gelet op de eindboodschap van de gemeente Enschede 1 dag voor de ramp aan de grondeigenaar, alles in het licht van de gemeentelijke plannen die er bestonden bij bestuurlijk Enschede voor 13 mei 2000 om de wijk Roombeek te saneren ten behoeve van de projectrealisatie- en stedelijke vernieuwingsplannen onder de naam Groot Roombeek.

Het gestelde in de brondocumentenwebsite www.devuurwerkcramp.nl gelieve u hier in pleidooi woordelijk herhaald als ingelast te beschouwen, waarvan akte.

Dat mogelijkerwijs het rapport Oosting alsdan niet overeind zou kunnen blijven is geen uitzonderingsbepaling waarop de Wet Openbaarheid van Bestuur ziet, weshalve zijn er dan ook geen redenen om niet aan het WOB-verzoek van reclamant Bakker tegemoet te komen.

Weshalve reclamant uw Commissie als een zich zelf respecterende Commissie verzoekt de Minister c.q. Korpschef te adviseren om het bezwaarschrift van reclamant Bakker ontvankelijk en gegrond te verklaren onder afgifte van alle door hem verzochte stukken in afschrift.

Tot zover in eerste termijn !

Paul Baakman
Gemachtigde.

Organisatieonderdeel Team Juridische Zaken
Wob-coördinatiedesk
Behandeld door mr. E. Sedighi
Functie Jurist Wob- Coördinatiedesk
Bezoekadres Nieuwe Uitleg 1
2514 BP Den Haag
Telefoon 06-20901226
E-mail wobcoördinatiedesk@knp.politie.nl
Ons kenmerk KNP15000124
Uw kenmerk **VERZONDEN 03 AUG. 2015**
Datum
Bijlage(n) 2
Pagina 1/3

Retouradres: Postbus 17107, 2502 CC Den Haag

BAWA Rechtspraktijk C.S. Juridisch Adviesbureau
t.a.v. J.P.E. Baakman
Geukerdijk 33
7481 BX HAAKSBERGEN

Onderwerp Beslissing op bezwaar

Geachte heer Baakman,

Op 2 april 2015, door mij ontvangen op 3 april 2015, heeft u namens uw cliënt, de heer R.J. Bakker (hierna: cliënt), bezwaar gemaakt tegen het besluit van 31 maart 2015 voorzien van kenmerk: KNP15000124. De ontvangst van uw bezwaar is per brief van 23 april 2015 bevestigd.

Inleiding

Dit bezwaarschrift is door mij ter advisering voorgelegd aan een onafhankelijke bezwarenadviescommissie als bedoeld in artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb).

Op 21 mei 2015 is uw cliënt door de commissie in de gelegenheid gesteld om het bezwaarschrift toe te lichten tijdens een hoorzitting van de commissie. Van deze gelegenheid heeft u, vergezeld van uw cliënt, gebruik gemaakt.

De commissie heeft aan mij advies uitgebracht. De commissie heeft mij geadviseerd uw bezwaarschrift gegrond te verklaren en het bestreden besluit te herroepen met inachtneming van het gegeven advies. Een afschrift van het advies en van de hoorzitting is als bijlage bij deze brief gevoegd.

Ik heb het besluit, waartegen uw bezwaar zich richt, in heroverweging genomen. Daarbij heb ik acht geslagen op uw bezwaar, de hoorzitting en onderliggende stukken, alsmede het advies van de commissie. Omdat ik van oordeel ben dat sprake is van een juist en weloverwogen advies van de commissie heb ik besloten dit advies over te nemen en uw bezwaar gegrond te verklaren en om het bestreden besluit te herroepen. Voor de overwegingen verwijs ik u kortheidshalve naar het advies van de commissie dat onlosmakelijk deel uitmaakt van dit besluit.

Nu het bestreden besluit van 31 maart 2015 wordt herroepen besluit ik als volgt.

Inhoudelijke beoordeling

Uw verzoek betreft een rapport van 25 augustus 2004. Met betrekking tot dit rapport kan ik u verwijzen naar een eerder besluit van 27 mei 2014 met kenmerk KNP14000481, waarbij een soortgelijk verzoek naar dit rapport is geweigerd. Dit besluit is reeds openbaar gemaakt en voor een ieder toegankelijk. Voor het besluit verwijs ik u naar www.politie.nl, zoeken op: intern rapport vuurwerkcramp. De gronden van afwijzing kunt u lezen in het besluit van 27 mei 2014 met kenmerk KNP14000481. Ter verduidelijking van de onderhavige beslissing volgt hierna een nadere motivering van mijn afwijzing.

Ik heb vastgesteld dat het rapport is opgesteld door rechercheurs van Bureau Interne Zaken en is opgemaakt in de huisstijl van de politie. Daarbij is het rapport geclassificeerd als "strikt vertrouwelijk". Vastgesteld moet echter worden dat dit *geen* door de politie vastgesteld rapport betreft. Het onderzoek waarover gerapporteerd wordt, is namelijk tussentijds gestaakt nu besloten werd om door de Rijksrecherche onderzoek te laten verrichten. Daarbij zijn alle onderzoeksbevindingen overgedragen aan de Rijksrecherche.¹ De opstellers hebben zichzelf (echter) alsnog een oordeel gevormd over de onderzoeksbevindingen welke ook aan de Rijksrecherche ter beschikking zijn gesteld en op basis daarvan zijn zij gekomen tot dit rapport. Dit rapport is door hen aangeboden aan de korpschef en de Officier van Justitie.

Ten aanzien van het rapport ben ik van mening dat dit document beschouwd moet worden als opgesteld ten behoeve van intern beraad ("strikt vertrouwelijk", aangeboden aan de korpsbeheerder en Officier van Justitie) en bestaat uit persoonlijke beleidsopvattingen van de opstellers. Uit de door de opstellers gekozen formuleringen valt dit ook op te maken. Ik ben dan ook van oordeel dat op dit document artikel 11 van de Wob van toepassing is. Het document is opgemaakt op basis van al bestaande onderzoeksbevindingen die op zichzelf of in relatie tot andere onderzoeksbevindingen gewikt en gewogen ("eigen analyse en interpretatie") worden door de stellers van het rapport en waarbij zij opmerkingen plaatsen en/of vraagpunten formuleren. Het rapport is dus niet gebaseerd op nieuwe onderzoeksbevindingen. Het betreft zoals gezegd ook geen vastgesteld document. Tevens zijn feitelijke passages zodanig verweven met de beleidsopvattingen dat deze niet van de persoonlijke beleidsopvattingen zijn te scheiden.

Daarbij ben ik van oordeel dat geen toepassing gegeven hoeft te worden aan het bepaalde in artikel 11 tweede lid van de Wob. Het onderzoeksteam bestaat uit een klein aantal personen waardoor eenvoudig vastgesteld kan worden wie het door u gevraagde document heeft opgesteld. Derhalve weiger ik dit rapport openbaar te maken.

Wettelijke grondslag

Dit besluit is gebaseerd op de artikelen 1, 3 en 11 van de Wob en de artikelen 3:2, 7:11 en 7:13 van de Awb.

Beslissing op bezwaar

Gelet op het voorgaande verklaar ik uw bezwaar gegrond, maar weiger ik aan u gelet vorenstaande om informatie te verstrekken.

Hoogachtend,

mr. G.L. Bouman
korpschef

¹ Brief van 25 juni 2004 van het College van procureurs- generaal aan de minister van Justitie (openbaar, zie Rijksrecherche onderzoek naar Tolteam.doc_8113, p. 3).